

Zpravodaj[★]

P L Z E Ň S K É D I E C Ě Z E

7-8
25

„Tam je vidět, že lidé k těm věcem stále mají silný vztah,“ říká v rozhovoru o nové výstavě Uctívané obrazy a sochy plzeňské diecéze Luděk Krčmář.

„Jako farnost jsme misijní. Je to naše realita.“ Rozhovory se synodními delegáty čtete v rubrice Synodní okénko.

Diecézní pouť do kláštera Teplá

„Já jsem ta cesta...” (Jan 14,6)

Sobota 13. září 2025

9.45 zahájení u kříže

10.00–11.30 program pro děti (6–11 let) – sestry salesiánky

10.00 Já jsem ta cesta – P. Pavel Pola

10.45 synodní program

11.30 občerstvení

12.00 koncert – Leleband

12.00–14.00 klášterní knihovna zdarma

13.00 dělené programy:

Diecézní synoda zblízka

beseda – P. Pavel Pola

křížová cesta – premonstráti

modlitba chval – mladí

Cesta kolem světa – Divadlo Letadlo

14.15 slavení eucharistie – hlavní celebrant: P. Jude Thaddeus Okolo

PilsAlive Festival...

Krásný dojem udělal.

Ano, nejenom že nás umělecky povznesl natolik, že už začínám psát verše, ale celková přátelská a rodinná atmosféra, která nás provázela celý den, přispěla k tomu, že jsme se od prvního okamžiku, kdy jsme vstoupili na nádvoří františkánského kláštera, cítili přijati a mezi „svými“.

Festivalu jsme se zúčastnili poprvé jako účinkující i jako diváci. Za své děti ze sboru Apis jsem za tuto krásnou zkušenost upřímně ráda. Spolu s dalšími hudebníky děti na PilsAlive prožily celý den, mohly se nechat druhými inspirovat, vidět, že je kolem

nás spousta podobně nadšených hudebních skupin, a zažít, že chvály mají různé podoby.

Když slunce páliло už příliš, s povděkem se šly schovat do stanu, kde si užily malování na obličej a vyrobily si papírové kytičky. Mé včelky z Apis odlétaly z Plzně nadšené.

Za mě bych chtěla všem organizátorům velice poděkovat. Je vidět, že tento festival už má dlouholetou tradici, protože vše tak přirozeně a pohodově plynulo... Moc díky!

Dana Chytrá

dětská skupina APIS (Včelky) z Dobříše

Obsah

Co se stalo	4
Synodní novinky	10
Střípky z Noci kostelů	13
Co na to Písmo?	16
Rozhovor	18
Co se chystá	20
Okénko pro děti	23

Pastorační centrum	24
Diecézní centrum mládeže	26
Z charitního života v západních Čechách	28
Karmelitánské nakladatelství informuje	32
Z diáře emeritního biskupa Františka	34
Z diáře biskupa Tomáše	36

Co se stalo

Noc kostelů

V pátek 23. května 2025 se konala tradiční Noc kostelů, která letos opět přivedla do chrámů, kaplí i modliteben v Plzeňském a Karlovarském kraji tisíce návštěvníků. Do programu se oficiálně

zapojilo REKORDNÍCH 200 MÍST – 137 v Plzeňském kraji, 61 v Karlovarském kraji a další 2 místa se zúčastnila neoficiálně. Odhadovaný počet návštěvníků přesáhl 20 000. Ti všichni přišli objevovat duchovní, kulturní i historické bohatství našich kostelů. Více informací čtete v rubrice Ohlasy na Noc kostelů.

Plzeňská madona

Den plzeňské madony, který se koná tradičně na konci května, je každoročně příležitostí k poděkování za ochranu Panny Marie a zároveň připomínkou výročí založení plzeňské diecéze. Letos se tato slavnost uskutečnila v úterý 27. května 2025 v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni. Informace o oceněných najdete v rubrice Pastorační informuje.

PilsAlive

V sobotu 31. května 2025 se konal na nádvoří bývalého františkánského kláštera 17. ročník křesťanského hudebního festivalu PilsAlive. Festival zahájil P. Pavel Petrašovský a Irena Pulicarová, která svým laskavým slovem provázela celý festival. Na festivalu vystupovalo 8 křesťanských kapel – šest z plzeňské diecéze a dvě kapely z Arcidiecéze pražské. Festival je zaměřen především na podporu dětských kapel, které hrají při mších svatých. Máme radost, že dětské kapely pod vedením šikovných a ochotných vedoucích hrají rok od roku stále lépe a lépe. Letošního festivalu se účastnily dětské skupiny: sbor Církevní základní a střední školy Plzeň, sbor Církevního

gymnázia Plzeň, sbor od katedrály sv. Bartoloměje Špačci, dětský sbor od dominikánů Tučňáci, dětská kapela od františkánů Pižďuchové z Bukovce, dětská kapela Apis z Dobříše a dospělé duo Memento z Hořovic. Na závěr festivalu vystoupila plzeňská kapela Quo vadis od plzeňských salesiánů, která letos slaví 30 let od svého vzniku. Poděkování patří zvukaři z Klatov za dobrý zvuk, dále Diecéznímu centru mládeže Plzeň, které připravilo zábavné odpoledne pro děti (malování na obličej, opičí dráha...), všem organizátorům festivalu a pomocníkům při stavění a bourání zastřešeného pódia a páteru Jiřímu Barhoňovi za závěrečné požehnání. Zvláštní poděkování patří také Ireně Pulicarové za skvělé konferování celého festivalu a její neustálý pozitivní úsměv. Dá-li Pán, příští ročník by se konal opět v květnu nebo červnu 2026.

organizátoři festivalu

Tanaberské léto přineslo divadlo, hudbu i duchovní zážitek

O víkendu 7.–8. června 2025 kostel sv. Anny na Tanaberku opět ožil díky tradičnímu kulturnímu víkendu Tanaberské léto, který přilákal desítky návštěvníků z blízkého i vzdálenějšího okolí. V sobotu odpoledne zahájil program divadelní soubor BezMísta s autorským představením Schůzka s historií. Diváci si mohli vychutnat jedinečnou atmosféru, kdy se historické postavy a příběhy doslova „setkávaly“ s přítomnými návštěvníky v prostoru, který u kostela sv. Anny k duchovnímu i historickému zamyšlení přímo vybízí. Po divadle následovalo vystoupení kapely Catrboys, která

přinesla energii a příjemný hudební podvečer. Jejich živé vystoupení rozezvučelo Tanaberk lehkým nádechem folku a country, což ocenili posluchači všech generací. I přes lehkou nepřízeň počasí přišlo mnoho návštěvníků. Díky zapůjčeným stanům od městyse Všeruby jsme měli možnost prožít toto chladné a deštivé odpoledne společně v pohodové atmosféře. Velké díky všem, kdo jste dorazili a podpořili spolek Tanaberk, divadlo Bezmísta a kapelu Catrboys.

Nedělní dopoledne pak patřilo duchovní části programu – společné mši svaté farností Kdyně a Mrákov, která završila celý víkend v poklidném a slavnostním duchu. Obě farnosti slouží 1× za rok společnou mši na přání otce biskupa Tomáše. Mši celebroidl P. Karel Adamec spolu s Mons. Miroslavem Kratochvílem. Společně jsme se setkali právě o Slavnosti Ducha svatého. Po skončení mše svaté bylo venku v přírodním areálu připraveno občerstvení, které nachystali členové spolku Tanaberk, a sladké pohoštění napekly šikovné hospodyňky z obou farností. Všichni si na slaných i sladkých dobrotách moc pochutnali a nešetřili chválou.

Tanaberské léto opět ukázalo, že spojení kultury, tradice a komunity má v kraji své pevné místo. Těšíme se na příští ročník!

Martina Pejzarová

předsedkyně spolku Tanaberk

18. ročník fotbalového BiskupCup je za námi

V Domažlicích už přes dvacet let chodíme v úterý do tělocvičny, kde hrajeme volejbal a fotbal. Toto naše sportovní snažení zakončíme vždy večerí na faře. Musíme si přiznat, že výkony v tělocvičně odpovídají našim odsportovaným letům. O to větší čas a úsilí tedy věnujeme přípravě surovin a receptů na naši úterní večeri, která je pokaždé jiná, protože o post kuchaře

se pravidelně střídáme. Jak je běžné ve všech vrcholových týmech, tak i my máme svého nutričního poradce.

Bohužel se těžko měří úroveň vaření a stolování, a proto zbývá jen měření naší sportovní výkonnosti. Toto měření již po 18. proběhlo při turnaji v malé kopané s názvem BiskupCup, který v Domažlicích pravidelně pořádáme.

Máme již zaběhnutý organizační tým. Letos nám navíc také pomohla děvčata z DCM. Díky domažlické farnosti měli všichni účastníci turnaje vstup na věž zdarma.

I letos jsme měli několik novinek:

- Poprvé jsme celý turnaj museli hrát jen uvnitř v tělocvičně, protože přšelo, a nemohli jsme využít venkovní plochu.
- Poprvé přijela mládež z Aše, vedená P. Richardem Polákem, který se v zápalu fotbalového boje zranil, ale i přes své zranění zůstal duchovní a psychickou podporou. P. Poláka nahradil stejně zdatný fotbalista P. Vincent. Tým Západočechů obsadil třetí místo.
- Poprvé správce tělocvičny zaspal, a tak jsme měli mírné zpoždění.
- Poprvé na turnaji hrála profesionální fotbalistka a reprezentantka, slečna Karina Pelikánová.
- Poprvé byly v kategorii „Nejlepší fotbalista“ jak v mladší kategorii, tak i za dospělé, oceněny ženy. No, i fotbal se mění.
- Poprvé na BiskupCup přijela tři družstva od Salesiánů.

Turnaje se zúčastnilo osm týmů a po vyrovnaném finále si putovní pohár pro vítěze odvezl tým z Nejdku. Celý turnaj proběhl v přátelské a sportovní atmosféře a náš organizační tým se už těší na další ročník.

Všem velké díky!

Petr Jankovec
organizátor BiskupCupu

Žehnání obnovené tůně

V sobotu 7. června 2025 se v krajině u Bělé nad Radbuzou uskutečnilo slavnostní požehnání nově obnovené tůně. Obřad vedl plzeňský biskup Mons. Tomáš Holub společně s otcem Markem Badidou. Tůň byla obnovena s podporou Agentury ochrany přírody a krajiny ČR jako součást dlouhodobé péče o vodní režim a biodiverzitu místní krajiny.

Událost, která přilákala místní obyvatele i návštěvníky, nebyla jen duchovní slavností, ale i připomínkou odpovědnosti za stvořené prostředí. Biskupství plzeňské, které pozemky spravuje, se snaží aktivně přispívat k ochraně přírody a ekologicky udržitelnému přístupu ke krajině. Obnova tůně je jedním z konkrétních kroků, který ukazuje, že duchovní život a ekologická odpovědnost se mohou vzájemně podporovat. Slavnostního aktu se zúčastnil i starosta Ing. Libor Picka, který svou účastí vyjádřil význam spolupráce obce a církevní instituce při péči o místní přírodní bohatství.

Součástí programu bylo i malé občerstvení, malování na obličeje pro děti a další drobné aktivity pro rodiny.

„Tato tůň není jen vodní plocha, je to prostor klidu, života a naděje. Když se díváme na svět očima víry, vnímáme i naši krajinu jako dar, který máme chránit,“ zaznělo mimo jiné během slavnostního požehnání.

Diecézní synoda

2024 2026

Synodní novinky

Synodní okénko

Během léta probíhá zpracování jednotlivých „oblastí k řešení“ - Misie, Uspořádání, Hospodaření a Teologie. Vše vychází od synodních delegátů, kteří se ve farnostech věnovali s farníky návrhům řešení ve vybraných oblastech, a zpracovávají

se i podněty odborníků z praxe. Celkem přišlo na 185 návrhů (v základních oblastech 135 a 50 z doplňkových oblastí). Na konci srpna bude vypracován pracovní dokument, který delegáti budou moci připomínkovat během září.

Ptáme se synodních delegátů

Ve vikariátu Domažlice a Tachov jsou synodními delegáty Jana Vacíková (Staňkov), Petr Fojtíček (Tachov), Anna Císlerová (Mrákov), Stanislava Badidová (Horšovský Týn)

Na jaře probíhaly synodní rozhovory, jak u vás tato setkání vypadala – přinesly nějaké zajímavé postřehy? Jak ve vaší farnosti synodu prožíváte?

Jana Vacíková: Mým největším zážitkem během této etapy synody byl 1. květnový víkend v Sázavě na Vysočině, který pořádalo hnutí Laudato si Česká republika, jehož jsem členem. V rámci odpoledního bloku přednášek jsem tam mluvila o naší synodě a poprosila o podněty do problematiky Péče o společnost a Zemi. Přítomní velmi kvitovali (a záviděli) synodální proces a přirodě blízké hospodaření na propachtovaných pozemcích plzeňské diecéze a následně též ovlivnili můj výstup ohledně této části. Na půdě evangelické církve jsem viděla krásnou praxi

sdílení výpěstků, kdy výtěžek z jejich prodeje byl předán postiženému chlapci. Dále se tam konal prodej fair trade výrobků a mohla jsem se zúčastnit děkovné bohoslužby za stvoření.

Petr Fojtíček: Starší generace je při generování nových nápadů opatrná. Vychází to především z toho, že si sami uvědomují, že za stav společnosti i církve můžeme velkou měrou sami. Už žijeme nějaký pátek a měli jsme tak dostatek času i příležitostí dělat správné věci, pokud možno správně. Při pohledu zpět to však málokdo z nás může potvrdit. Všechno dobré, co ještě užíváme, je darem a naše zásluhy na tom jsou nepatrné. Starší lidé vidí, že základem pro misie je především svědectví každého jednotlivce, a to nejlépe ve vlastních rodinách. A máme zkušenost, jak málo se to daří. Cítíme určité osobní selhání, a tak se nám zdá trochu farizejské řešit obnovu víry v diecézi spíše organizačními změnami. Mluvíme o prohloubení vzájemných kontaktů, přátelství, otevřenosti vůči

příchozím, ať už přicházejí odkudkoli. Zkrátka o lásce. Také víme, že „marné lidské namáhání bez Božího požehnání“, takže mluvíme také o modlitbě, víře a naději. A o institucích, organizaci a penězích si moc mluvit netroufáme... Tolik za starší generaci farníků.

To mladí to mají jinak. Jsme zvyklí víc dostávat, tak nemáme zábrany mluvit o tom, co by měli dělat ostatní. Např. církevní školy, biskupství, faráři atd. A trochu méně klademe důraz na to, co bychom měli / chtěli dělat my sami. Život máme před sebou a změny vítáme. Nejsme ale povrchní, zajímáme se o hlubší duchovní život, chceme žít s Kristem. Nelpíme tolik na tradici – možná proto, že nám chybí vzdělání v tom směru. Jsme liberálnější, protože v tekutých mantinelech žijeme od narození.

Pro začátek bude dobré, když budeme propojovat mladší generaci se starší, aby si mohli o svých přístupech otevřeně povídat. Oba pohledy, jakkoli jsou upřímné, potřebují vzájemné obohacení. Budeme hledat další cesty, jak vzájemnou diskusí a společným prožíváním objevíme další kus pravdy, která bude ležet někde uprostřed.

Anna Císlarová: V mrákovské farnosti proběhla celkem dvě setkání. Ačkoli je farnost rozsáhlá a početná, setkání byla komorní. Ukázalo se přitom, že na množství nezáleží, protože do obou synodních skupinek zavál Duch svatý a Hospodin v nich našel svoji židli. V setkáních se otevřeně diskutovaly otázky k životu s Kristem a k zajištění finančních zdrojů. Osobně bych vyzdvihla, že se v obou případech podařilo upřímně hovořit, nechat každému členu prostor, ba dokonce otevřít i palčivá místa naší farnosti a nezavírat před nimi oči. Závěr pro mě vyznívá nadějně: I když nemá synoda ve farnosti jen samé zastánce, dosavadní praxe synody a všechna setkání mě utvrzují v tom, že právě synodní cesta má smysl.

Stanislava Badidová: Jako farnost jsme misijní. Je to naše realita. Synodní setkání jsme měli dvě na téma Děti a mládež. Myslím,

že obě setkání proběhla dobře. První tvořili členové PRF a ERF. Jsem jim moc vděčná, že přišli, protože to někteří mají daleko. Trošku smutná jsem byla že z kostela nepřišel nikdo další, i když jsme je zvali. Druhé setkání tvořili mladí. Jsou to naše tři děti a jejich dva kamarádi ve věku od 13–19 let. Dívka není pokřtěná, ale chodí každou neděli s námi do kostela. V Kancionálu jí dcera podtrhla, co se kdy na mši říká. Pořád si ho nosí s sebou a aktivně se zapojuje. Kluk je synův kamarád. Kromě mše se u nás kluci pravidelně účastní Domů modlitby pro mladé v Plzni-Liticích. Velmi mě potěšilo, když mladí řekli, že jako základ rozvoje víry vnímají rodinu. Oni jsou ve svých rodinách

věřící samy. A samozřejmě je pro ně důležité setkávání se s mladými. Konkrétní závěry nemáme, ale snažíme se přibližovat mladým. Teď naposledy například výtvarnou soutěží, kterou farnost nabídla školám. Zapojilo se 190 dětí. Na odevzdávání cen přijel i pan biskup. Vnímáme, že nás tak mládež a děti více poznávají. Měla jsem ještě rychlou minisynodku na to samé téma. Na náboženství ke mně chodí dvě děti. Povíдали jsme si o tom, jaké to je, když jsou ve třídě samy věřící, proč je tak málo dětí v kostele, jak to prožívat, co by si třeba přály, aby bylo jinak a co pro to udělat. V neposlední řadě si moc vážím toho, že v rámci spolupráce farností mě pozvali na dvě setkání do Domažlic. Jsem ráda, že jsme mohli v příjemném prostředí vzájemně sdílet to, co nás trápí i těší.

Střípky z Noci kostelů

Horšovský Týn – výtvarná soutěž

V rámci letošní Noci kostelů uspořádala farnost Horšovský Týn výtvarnou soutěž pro žáky základní a střední školy. Tématem byly biblické příběhy, které mladí autoři ztvárnili s citlivostí, fantazií a hlubokým porozuměním.

Slavnostní vyhlášení vítězů proběhlo v Horšovském Týně za účasti plzeňského biskupa Tomáše Holuba, zástupců farnosti, škol i samotných žáků, kteří se soutěže zúčastnili.

Vítězové ze základní školy:

1. místo – Elen Blažková (Jonáš a velryba)
2. místo – Kamila Vokáčová (Milosrdný Samaritán)
3. místo – David Váchal (Jonáš a velryba) – cenu převzal zástupce ředitele pan Vostracký

Vítězové ze střední školy:

1. místo – Sára Lupačová (Marnotratný syn)
2. místo – Veronika Nová (Jonáš a velryba)
3. místo – Romana Soukupová (Jonáš a velryba)

Děkujeme všem zapojeným žákům za inspirativní pohled na biblické motivy a farnosti Horšovský Týn za smysluplnou iniciativu, která propojila víru, umění a mladou generaci.

Přednáška P. Anthonyho ve farnosti Plzeň-Bory.

Vítám vás všechny na dnešní akci. Mám velkou radost, že tu mohu být.

Jmenuji se Anthony Primus Okon a přináším vám srdečné pozdravy – nejen z Nigérie, ale z té slunečné, pálivé a vždy živé části světa.

Narodil jsem se 22. listopadu 1988. Jsem páté dítě ze šesti dětí – pět kluků a jedna holka. Takže ano, u nás doma bylo vždycky hlučno a moje sestra se velmi rychle naučila křičet hlasitěji než my všichni ostatní.

Jsem z kmene Ibibio – jednoho z mnoha etnik v Nigérii – a mluvím: trochu hausa, plynne nigerijskou pidžin angličtinou, plynne anglicky, a teď... bolestně, ale jistě... se učím česky.

Navštěvoval jsem základní a střední školu v jižní Nigérii, a pak jsem pokračoval v seminární formaci na severu země – ve státě Plateau, městě Jos. Diakonom jsem byl vysvěcen 31. srpna 2016 a knězem 4. února 2017 spolu se 14 spolužáky.

Sloužil jsem ve farnostech až do minulého roku 2024, kdy mě můj arcibiskup požádal, abych odjel do České republiky na misi.

Lidé se mě často ptají: „Proč sis vybral Českou republiku?“ Moje odpověď je vždy stejná: „Já jsem si Českou republiku nevybral... naopak, Česká republika si vybrala mě!“

Arcibiskup Abudži a biskup z Plzně mají dlouhodobé pastorační partnerství. Byl jsem vybrán spolu s otcem Vincentem, abychom pokračovali v misijní práci, kterou zde od roku 2019 do 2024 vykonávali otcové Emmanuel a Timothy.

Když jsem tu zprávu dostal, neskákal jsem radostí. Upřímně... jsem neskákal vůbec. Byl jsem psychicky na dně celé týdny. Nemohl jsem spát – pořád jsem přemýšlel, jaký bude život v Evropě – tak daleko od rodiny, kultury a jídla.

Ale když jsem konečně přistál na letišti v Praze... stalo se to skutečností. A taky krásou.

Pojďme nyní společně projít některými momenty, které mi způsobily „svatý zmatek“:

1. Češi milují pivo stejně jako Nigérijci rýži. Kdyby bylo pivo náboženstvím, Česko by bylo Vatikán!
2. Psi a kočky se tu mají lépe než někteří nigerijští politici. V Nigérii máme psy pro bezpečnost.

Tady mají psi kabátky, pláštěnky a dostávají víc pusinek, než jsem, kdy dostal já celý život.

3. Ticho je zlato. V Nigérii, když jste dlouho potichu, lidé se ptají, jestli jste nemocní. Tady je ticho životní styl – někdy i ve výtahu!
4. Nikdo netroubí. V Nigérii je klakson jako hudební nástroj. Vypráví celý příběh: „Odbočuju“, „Uhni“, nebo „Jen tě zdravím.“ Tady troubí jen sanitka a policie. Wow!

5. Festivaly všude. Jednou jsem se zeptal, jestli existuje festival pro lidi, co mají rádi klobásy – a hádejte co? Existuje!

6. Zdravte s mírou. V Nigérii zdravíte každého – psa, dítě, kozu od souseda. Tady, když někoho neznáte, může si myslet, že mu chcete něco prodat, když ho moc zdravíte.

Nigerijci milují jídlo. Oslavujeme všechno jídlem: Složil jsi zkoušku? Jez. Našel jsi práci? Jez. Rozešel ses s někým? Jez. Svatba? Jez. Narodilo se dítě? Jez. Někdo zemřel? Pláčeme... a pak jíme. Mezi oblíbená jídla patří: jollof rice, pounded yam, egusi soup, plantainy a další.

A ano – milujeme pálivé a pepřové jídlo. Pokud není ostré, Nigerijec si myslí, že to není opravdové jídlo. Někdy naše jídlo pálí tak, že by mohlo vyléčit i zlomené srdce.

Život v Česku mě naučil:

- hodnotě tichého rozjímání – protože zde se mluví jen s těmi, které znáte
- kráse čistých měst a efektivní dopravy
- že přátelství přesahuje jazyk

Někdy se mi stýská po domově, ale pomalu... se tato země stává mým novým domovem.

Děkuji, že jste mě poslouchali. Možná pocházím ze země prachu a slunce, ale našel jsem milost ve vašem sněhu a tichu.

Noc kostelů v Křimicích na Horníče

V pátek 23. května proběhla celorepubliková akce Noc kostelů, do níž se Křimice zapojují od roku 2015. V kostele Narození Panny Marie letos vystoupili poprvé žáci křimické mateřské školy a sklídili velký potlesk. Dále zahrálo na příčnou flétnu a kytaru dívčí seskupení Duo Evoluce – Lucie Tichotová a Eva Šimandlová. Celým večerem prováděla komentovanými prohlídkami Hana Šiková. Pro děti byly připraveny zábavné vědomostní hry od Salesiánského střediska mládeže a pro dospělé ochutnávka mešního vína. Návštěvníci si mohli též prohlédnout výstavu obrazů od mladých umělců ze zdejší základní umělecké školy Zámeček.

Vít Mojžíš

Co na to Písmo?

Což to není tvůj hlas, můj synu Davide?

Milí přátelé,
otázka osobního zla, hříchu, se dotýká každého z nás. S tím je spojená i otázka odpuštění, která má významné místo v modlitbě Páně i v Ježíšově učení. Skutečné odpuštění, které do hloubky osobnosti léčí předchozí vinu, je ale velmi náročné, a to i v situaci, kdy jsme o ně požádáni, a tedy i povinni je poskytnout. Příklad krále Davida nás může i tady povzbudit.

Viděli jsme, jak se David jako tajně pomazaný král ujímá věci lidu Izraele a poráží hrozící zosobněné zlo – obra Goliáše, a tak posouvá

oficiálního krále Izraele Saula, kterému nikdy nepřestává prokazovat úctu, na druhé místo. Je jen otázkou času, kdy si to Saul uvědomí. Stane se to při tanci a zpěvu žen Izraele křepčících nad vítězstvím. Ty zpívají o tom, jak Saul zabil své tisíce, ale David své desetitisíce (*miriády*). Saul si uvědomí, že Davida dělí od vlády nad Izraelem jen převzetí trůnu, a proto se ho snaží jako nevíтанou konkurenci zlikvidovat. Nejprve posílá Davida na náročné výpravy proti Pelištejcům, aby padl v boji; pak ho láká do rodiny, aby mu byl léčkou sňatek se Saulovou dcerou. Když David, obdařený

P. Pavel Větrovec

pomocí od Boha, slaví jen samá vítězství a jeho popularita roste, rozhodne se Saul pro jeho přímou likvidaci. David při hře na citeru dvakrát uhne před zásahem Saulova kopí, pak se skrývá za pomoci Jónatana před králem, a nakonec mu k útěku před vražednou záští krále pomůže Saulova dcera a Davidova manželka Míkal.

Když Saul povraždí kněze v Nóbu za to, že se nevědomky stali pomocníky Davidova útěku, je už rozchod obou pomazaných cestou bez návratu. Okolo Davida se vytváří skupina několika set bojovníků, jejichž život „je plný

hořkosti“ (1S 22,2). Jejich partyzánský život je plný dobrodružství i nebezpečí. Pomáhají izraelskému městu Keila v boji proti Pelištejcům (1S 23), ale prchají odtud před Saulem, s jehož vojsky se nejméně dvakrát setkají (1S 24 a 26). Střeží stáda nadutého a nevďěčného Nábala, odměny se však dočkají od jeho moudré manželky Abígail, která Davidovi zabraňuje v násilnosti nehodné budoucího krále Izraele (1S 25). Nakonec David uprchne před nejistotou života se svými muži k Pelištejcům, jimž falešně předstírá podporu (1S 27 a 29 – 30). Opuštěný Saul se o něj přestává starat a v boji s Pelištejci, kterého se David nesmí zúčastnit, padne on i jeho synové a Izrael je drtivě poražen (1S 28 a 31).

Obě setkání Davida se Saulem (k. 24 a 26) jsou podobná a dobře charakterizují oba protagonisty. Saul vždy přitáhne s vojskem zlikvidovat Davida. Poprvé ho lidská potřeba zažene do jeskyně, kde je hlouběji David se svými muži. David odřeže Saulovi okraj pláště, a pak na něj venku volá s okrajem v ruce, že mu neusiluje o život a že ctí Hospodinova pomazaného. „Což to není tvůj hlas, můj synu Davide?“ volá pak ve světlé chvíli Saul, který vidí zvrácenost vlastní zášti vůči Davidovi. Podobně i podruhé, kdy se David vydá v noci do Saulova ležení a odebere mu kopí zabodnuté u jeho hlavy a jeho džbán na vodu. Prokazuje svou nevinu i loajalitu vůči pomazanému králi Saulovi. Toho však spirála duchovní, mentální i faktické izolace vede k paranoidnímu jednání muže a krále, jehož moc je ohrožena. Pak není schopen jiného smíření s Davidem i se svým lidem, než strašného smíru ve smrti, když padne spolu s Izraelci jako jeden z nich (1S 31,4).

Cestou, která vede za Davidem a ne za Saulem, je respekt k bližním a konání vlastního poslání v duchu služby Pánu, ne ve vynášení vlastní důležitosti, která se staví, div ne, na Boží místo. Kéž nám k tomu Pán dává chápavé a statečné srdce, protože tady je třeba odvahy!

Rozhovor o výstavě

Uctívané sochy a obrazy v plzeňské diecézi

Přinášíme vám rozhovor s Ludškem Krčmářem, který je autorem výstavy v Muzeu církevního umění plzeňské diecéze – Západočeské muzeum. Výstava se věnuje Uctívaným sochám a obrazům z naší diecéze.

Mohl byste nám celou výstavu krátce představit?

Na vernisáži výstavy jsem několikrát zdůrazňoval, že tato výstava není o tom, jestli je některá ze soch krásná gotická práce nebo ne. Tomu člověku, který se k ní modlil a pro kterého byla de facto zázračná, je to jedno. Důležité je, že je s tím spojená ta víra. Máme u nás vystavenou i Pannu Marii Krásenskou, jednu z nejmilostnějších v diecézi. A ta nám v průběhu léta odcestuje zpátky „domů“ na pouť a pak se zase vrátí do expozice. Tam je vidět, že lidé k těm věcem stále mají silný vztah.

Jak vlastně nápad na tuto výstavu vznikl?

Já pracuji v muzeu (pozn. redakce Západočeské muzeum) už od roku 1996 a od té doby jsem se podílel na několika různých výstavách. Vždycky je to proces. Nápad na tuto výstavu se konkrétně zrodil zhruba před 5 lety, kdy jsme vypsali v Západočeském muzeu projekt, který má nějakým způsobem mapovat poutě tady v naší diecézi. V rámci mé profese se zabývám církevní historií, kterou jsem i studoval. Zajímají mě dějiny kostelů a podobné věci, a proto mě napadlo se zaměřit právě ne na jednotlivé kostely, které se mimochodem

snažím „prolézt“ opravdu všechny v diecézi (mám k tomu i povolení od otce biskupa), ale na dějiny poutí k různým milostným sochám, anebo obrazům.

To je zajímavá myšlenka, nezeměřovat se na kostely, ale na pouti a milostné sochy i obrazy. Jak tedy probíhala příprava této výstavy?

Dalo by se to vlastně rozdělit na dvě části. Jednak jsem bádal ve farních kronikách, starých novinách a farářských relacích. Farářské relace z přelomu 17. a 18. století, kdy kněží museli vypsát různé věci – jak mají velký kostel, kolik jim tam chodí lidí, a jedna otázka byla právě také o tom, jestli se tam u nich něco uctívá. Takže oni to tam prostě technicky vypsali. Třeba úryvek ze Záchlumí 1676: „...podle velké návštěvnosti lidu o mariánských svátcích pozorují větší úctu k soše Panny Marie, a to i farníky z okolí...“ a pak v roce 1707: „...socha je zázračná a je poutníky navštěvována 15. srpna a 8. září.“ A z toho jsem potom vycházel. Na některých místech se ta úcta udržovala a na jiných úplně zanikla. Jakékoliv dějiny jsou vlastně dějiny úctenek a zápisů o práci (smích) protože ty se nám zachovaly a z toho

my můžeme zjišťovat, co se tehdy prodávalo, kupovalo, jak lidé žili...

No a druhá část byla to, že jsem také jezdil po diecézi a procházel jednotlivé kostely a zjišťoval, „co tam na mě kde vypadne“. Díky spolupráci s biskupstvím, konkrétně s panem Blažkem, jsem měl přístup do vašeho depozitáře, což mi také velmi pomohlo. Také mi pomohlo mnoho těch vystavovaných věcí sehnat, zajistit, aby nám je na výstavu půjčili. Postupně jsem tedy mapoval, jaké konkrétní milostné sochy a obrazy tady u nás máme.

Na jaké sochy a obrazy se tedy mohou naši čtenáři na výstavě těšit?

Výstava má dvě části. Textovou část a potom část, kde jsou vystavené sochy a obrazy. U nás, vlastně v celém středoevropském prostoru, je velmi výrazná mariánská úcta. Z toho důvodu máme v expozici různé madony i piety. Zmiňoval jsem už Pannu Marii Krásenskou. Dále Madona Týnecká, která ve své době patřila mezi takových 20 nejvýznamnějších mariánských barokních soch v celých Čechách, jak byla slavná. Pak také Panna Maria Hartenberská, která koná zázraky dodnes. Pokud jsme sehnali, jsou sochy vystavené i s korunami, protože korunování zase povyšovalo tu sochu ještě na větší úroveň. A je také ještě důležité zmínit, že sochy, které tam jsou momentálně vystavené, vlastně doplňují to, co je vystavené ve stálé expozici.

Hodně zmiňujete mariánské obrazy a sochy. Kromě mariánské úcty, jsou na výstavě ještě i další svatí?

Kromě mariánské úcty je určitě třeba zmínit i svatou Annu, například svatá Anna Samotřetí. K její soše vzniklo v historii i samostatné bratrstvo, některé sochy to tak měly. V expozici uvidíte i svatou Annu z Částkova. A kromě svaté Anny, tak třeba svatý Jakub. Některé ty sochy u sebe mívaly i poklady, třeba jako poděkování za uzdravení nebo tak podobně.

Kdy a kam se mohou naši čtenáři na výstavu přijít podívat?

Výstava probíhá v Muzeu církevního umění v Plzni (Františkánská 11). Přístupná je vždy od úterý do neděle od 10:00 do 18:00. Přijít můžete až do 31. října. Věřím, že to může být třeba hezký prázdninový výlet. Chystám k tomuto tématu i publikaci, která by snad měla vyjít příští rok. Budeme rádi za vaši návštěvu!

Za rozhovor děkuje **Eliška Popelková**

Západočeské muzeum v Plzni, příspěvková organizace
vás zve na vernisáž výstavy

**UCTÍVANÉ SOCHY A OBRAZY
V PLZEŇSKÉ DIECÉZI**

ve čtvrtek 12. 6. 2025 v 17.00 hodin

Muzeum církevního umění plzeňské diecéze
Letní refektář, Františkánská 11, 301 00 Plzeň

Otevřeno do 31. 10. 2025 • úterý–neděle 10.00–18.00 hodin
www.zcm.cz

Co se chystá

Veškeré plánované akce najdete na www.bip.cz

Diecéze plzeňská

16. června Live s biskupem, online

Pravidelný živý stream plzeňského biskupa Tomáše Holuba. I tímto způsobem chce být v kontaktu s lidmi, zvláště z plzeňské diecéze. Zváni jsou ale úplně všichni. Otázky můžete posílat na adresu live@bip.cz, nebo se můžete ptát a reagovat přímo v živém chatu během vysílání na YouTube. Těšíme se na vaše otázky a reakce.

7.–11. července Koločava, Březí u Čachrova

Letní rodinná dovolená na kolech se i letos uskuteční v Březí u Čachrova. Od 7. do 11. července budeme společně vyrážet na cyklovýlety, ale také se koupat a hrát různé hry. Podrobnější informace i odkaz na přihlášení najdete na: www.bip.cz/kolocava.

13. září Diecézní pouť, klášter Teplá

Všichni jste srdečně zváni na Diecézní pouť do kláštera Teplá. Na program jsou zajímavé přednášky, společná modlitba, dobré jídlo i mše svatá, kterou bude celebrovat český nuncius Jude Thaddeus Okolo.

Meditační zahrada

27. července od 15:00 Světový den prarodičů a seniorů

Příjemné posezení spojené s rozhovory, sdílením a zpěvem při kytarě. Toto setkání se již stalo každoroční tradicí.

13. srpna od 15:00 Pouť k sv. Maxmiliánu Kolbemu

Mši svatou celebruje P. David Lamberk za účasti hudby Koinonia Plzeň Litice. Po mši svaté následuje neformální posezení s pohoštěním a noční osvětlení křížové cesty.

Sledujte naše webové stránky www.meditacnizahrada.cz a Facebook, kde budou ještě uveřejněny další kulturní akce během prázdnin.

Tachov

10. července od 18:00 Hudební léto Borska – Festival duchovní hudby, Přimda

I letos proběhne Hudební léto Borska – Festival duchovní hudby. Přimda bude letos hostit koncert Anny Paulové (klarinet) a Jiřího Lukeše (akordeon). Všichni jste srdečně zváni.

24. července od 18:00 Hudební léto Borska – Festival duchovní hudby, Damnov

Kirchenchor Pleystein naplní Damnov svou hudbou už 24. července od 18:00 v rámci festivalu duchovní hudby – Hudební léto Borska. Všichni jste srdečně zváni.

18.–23. srpna Varhanní kurz 2025, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Tachově

Zveme varhaníky, kteří hrají (nebo začínají hrát) při bohoslužbách, na varhanní kurz. Společně projdeme výuku intonace, hudební teorie, harmonie, základy organologie a další témata. Lektory budou: Jan Steyer, Pavla Jůzová, Jana Vokatá a Radek Rejšek. Cena je 360 Kč osoba/noc. Přihlášky můžete co nejdříve zaslat na janavokata@atlas.cz.

Klatovy

18.–22. srpna příměstský tábor Odvážnému Pán Bůh přeje, Strážov

Zveme všechny děti ve věku 6–14 let na farní příměstský tábor Odvážnému Pán Bůh přeje, který se uskuteční na faře ve Strážově a okolí 18.–22. 8. 2025. Tématem tábora bude příběh Mojžíše. Program bude probíhat každý den od 8.30 do 16.30 hod. (Příchod dětí bude mezi 8.00 a 8.30 hod., odchod mezi 16.30 a 17.00 hod. V případě potřeby je možné čas posunout.) Oběd a svačina budou pro děti zajištěné. Více informací a přihlášení na www.farnost-nyrsko.cz.

Cheb

25. a 26. července od 19:00 Nocí ke hvězdám, klášter Teplá

Hravé a neobvyklé, takové jsou noční prohlídky, které pro vás připravily společně kláštery Teplá, Plasy a Kladruby. Můžete si při nich v nasvícených interiérech vlastním tempem a vlastní cestou prohlédnout vybrané části těchto výjimečných architektonických skvostů a zúčastnit se hry. Připojit se můžete v průběhu celého večera. V interiérech tří největších klášterů západních Čech je pro hravé a dumavé návštěvníky uschovaná tajenka. Odznak, získaný za správné vylustění části tajenky v jednom klášteře, slouží jako volná vstupenka do obou dalších klášterů po obě dvě noci.

Vstupné činí pro dospělé 250 Kč/os, pro děti 6–17 let 100 Kč/os.

26. července od 18:00 Z Tepelského kláštera do vesmíru, klášter Teplá

Astronomický program s Českou astronomickou společností, Hvězdárnou Rokycany a Fakultou pedagogickou Západočeské univerzity v Plzni. Astronomické dalekohledy, pozorování vesmírných těles, tematické hry pro nejmenší a další program vhodný pro všechny a zejména pro rodiny s dětmi. Vstup zdarma.

Plzeň-město

11.–15. července Letní příměstský tábor Děti z Carcassonne, Plzeň-Skvřňany

Kluky i holky od 7 do 13 let zvou sestry salesiánky na příměstský tábor s tématem: Děti z Carcassonne.

Plzeň-sever

12.–13. července Anglický víkend v kostele Nanebevzetí Panny Marie, Plasy

Srdečně zveme na koncerty Bromley Youth concert band and Chamber orchestra a Paul's Girls' School Ensembles, které se uskuteční v kostele Panny Marie v Plasích 12. a 13. července vždy od 18:00. Vstupné je dobrovolné a bude věnováno na nově vznikající komunitní centrum v Dolní Bělé.

20. srpna Pátý ročník Plaského varhanního podzimu – Kühnův dětský sbor, Plasy

5. ročník Plaského varhanního podzimu zahájí 20. srpna od 18:00 Kühnův dětský sbor pod vedením prof. Jiřího Chvály a Petra Louženského. Koncert věnovaný rodákovi, opernímu pěvci Hanušovi Laškovi, na varhany doprovází prof. Jan Kalfus.

29. srpna Pátý ročník Plaského varhanního podzimu prof. Stefan Baier, Plasy

Druhý koncert bude věnován malíři Mariovi Strettimu. Od 18:00 se můžete těšit na varhanní koncert prof. Stefana Baiera z Regensburgu, koncert se uskuteční ve spolupráci s Mistrovským varhanním kurzem v Úterý.

Okénko pro děti

Obrázek tohoto měsíce se vztahuje k evangeliu o milosrdném Samaritánovi (Lk 10,25-37). Úkolem je ošetřit zraněnému muži rány tak, že je modrou pastelkou „zalepíme“. Pak můžeš vybarvit zbytek obrázku.

Barbora Švédová

13. září 2025

Diecézní pout' do kláštera Teplá

Pastorační centrum
informuje

Plzeňská madona

Program se nesl ve vlídném a důstojném duchu. Součástí bylo krátké zastavení k modlitbě a slavnostní předání ocenění lidem, kteří svým nasazením a věrností dlouhodobě obohacují život diecézního společenství.

Ocenění biskupa Tomáše Holuba letos obdrželi:

- manželé Hana a Michal Hnykovi za péči o farnost ve Žluticích a obnovu sakrálních památek,
- manželé Lubomíra a Jozef Janovičovi za svědectví věrného manželství a dlouholetou službu ve farnosti,
- manželé Marie a Jiří Rezkovi za oddanost farnosti i odvahu šířit víru v době nesvobody,
- pan Jindřich Fencel (in memoriam) za výjimečnou službu diecézi po více než tři desetiletí,

Po slavnosti následovalo neformální setkání oceněných a hostů na biskupství, kde zazněla další slova vděčnosti i radosti ze společně sdílené víry a služby.

Programy pro školy

V červnu probíhaly v katedrále programy pro školy. Celkem se do katedrály přišlo podívat přes 30 základních a středních škol z Plzně i okolí.

Nové vedení pastoračního oddělení

Na pozici vedoucí oddělení Pastorační centrum nastoupí v průběhu léta paní Mgr. Helena Johnová. Směřování pastorece v diecézi bude mít spolu s ní na starosti tým ve složení P. Vlastimil Kadlec, P. Alvaro Grammatica a jáhen Robert Elva Frouz. Navíc oddělení Pastorační centrum získá v příštích měsících i další posilu.

„Mé zkušenosti se opírají o 22 let práce jako zaměstnance Biskupství královéhradeckého na pozici pastorační asistentky ve farnosti, pracovala jsem i jako metodička Katechetického a pedagogického centra BiHK a byla jsem lektorkou několika kurzů projektu „Dalšího vzdělávání pro církevní organizace“. Součástí mé práce bylo také naslouchání a doprovázení druhých. Vedla jsem nebo jsem spolupracovala na vedení různých duchovních obnov, formačních setkání, seminářů apod.“ říká Helena Johnová.

Paní Helena Johnová má vystudovaný obor Náboženské nauky na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy a na téže univerzitě vystudovala i Fakultu pedagogickou. Zkušenosti sbírala nejen v České republice, ale několik let strávila i v zahraničí, kde také absolvovala „Formation a l'accompagnement spirituel ignatien“ (Formace k ignaciánskému duchovnímu doprovázení).

V příštích měsících je plánováno také posílit oddělení Pastorační centrum o novou zaměstnankyni, Mgr. Idu Kaiserovou, Ph.D., která bude pracovat zejména s lidmi v terénu v jednotlivých farnostech. Paní Ida Kaiserová je především socioložka, ovšem zkušenosti má i se sociální prací, učitelstvím a aktivně se účastní života svojí domovské farnosti Klášter Teplá. Je také autorkou sociologické studie života farností Plzeňské diecéze realizované v rámci synodního procesu s názvem Faráři, nemáš sůl?

DCM

Diecézní centrum mládeže

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)
Facebook: DCM Plzeň • Instagram: dcm_plzen • YouTube: DCM Plzeň
web: dcmplzen.cz • e-mail: dcm@bip.cz. Neváhejte se na nás s čímkoliv obrátit.

Proběhlo:

Pils Alive

Poslední květnovou sobotu se před DCM rozezněly krásné písně kapel a schol naší diecéze. My jsme s holkami připravily doprovodný program pro děti. Bezesporu nejoblíbenější aktivitou bylo malování na obličej. Mě velmi překvapilo, když jedna dívkina požádala o obrázek včely, dost neobvyklý motiv. Vše se hned vysvětlilo, když nám řekla, že zpívá v kapele Apis (což je latinsky včela). Asi si dovedete představit, že se postupně malované včely na obličejích i rukou rozšířily po všech dětských členech zmiňované kapely. Další vtipný moment nastal, když se přes Plzeň prohnila vydatná dešťová přeháňka, a my zjistily, že náš stan není do deště moc stavěný. Takže než nám barvy a židličky trochu uschly, krátily jsme si společně s dětmi čas hrami s obručí. To pro mě byla milá připomínka toho, že k radosti stačí málo (klidně i jen tři mokré „tety“ blbnoucí s plastovým kruhem na parkovišti).

Tery

Tento rok jsem byla na festivalu PilsAlive poprvé. Bylo to moc fajnové odpoledne. Během doprovodného programu jsme dětem zkrášlovaly jejich obličejy do podob tygrů, draků, be-

rušek, motýlů i včelek. O zábavu bylo postaráno za každého počasí (tancování v dešti nebo prolézání obručí). Netušila jsem, kolik nadaných kapel a sborů v naší diecézi máme. Mám z toho radost!

Maky

Během celého roku se ve čtvrtky na DCM scházelo studentské spolčo.

Naše společné chvíle na středoškolském spolču každý čtvrtek začínáme vždy modlitbou nešpor. Následuje sdílení banalit z našich životů za poslední týden, společné jezení něčeho dobrého a následná hodinka, která zbyde, bývá naplněna něčím, co si někdo z nás připraví.

Tyto aktivity se můžou velmi lišit, avšak za mě naším nejoblíbenějším favoritem (a myslím si, že mluvím za všechny) je „Městečko Palermo 3D“. Městečko Palermo je už samo o sobě velmi zábavné, ale tento nápad, který jsme si vypůjčili nejspíše z Minitabu, se uchytil a je to ještě větší zábava. Hra spočívá v tom, že se před hrou losem vyberou dva vrazi. Ostatní jsou vesničané, kteří se toulají nocí (v tmavé místnosti), mají různé role a snaží se dožít rána. Když přežijí, účastní se společných rad a snaží se zjistit, kdo jsou vrazi. V reálném provedení je to mnohem větší adrenalin, což je možná důvod, proč jsme si tuto hru oblíbili. Za spolčo Plzenec + Rokycany hru velmi doporučujeme. Kdo uposlechl naší rady, užijejte návaly adrenalinu.

Pája

Předprázdninové měsíce bylo DCM hojně využíváno k oslavám, a to především ke slavení úspěšného složení zkoušek, maturit a státnic. Sál byl tedy často plný radosti a veselí, pověšených světýlek a balónků, dobrého jídla a pití, povídání a her.

Připravované akce:

Více o všech našich akcích včetně přihlašování najdete na dcmplzen.cz/akce.

- V červenci nás čeká letní týden **Quest**. Pro denní výběr fotek sledujte naše sociální sítě.
- Na přelomu měsíců jedeme s mládeží na **Jubileum mládeže v Římě**. Samotnou cestu autobusem prožijeme společně s mladými z Litoměřické diecéze. Než se v Římě připojíme k celé české výpravě, podíváme se ještě do Assisi. Na vyprávění z pouti se můžete těšit v září.
- Na úplném konci prázdnin nás čeká **Minitab** – letní týden pro ministranty/ky, scholu a všechny, co pomáhají při liturgii, ve věku 10–15 let. Máme stále pár volných míst, nebojte se přihlásit! Přihlášky najdete na dcmplzen.cz/minitab-2025.

Poutní víkend

Již tradiční víkendové setkání mládeže, které zahájíme v pátek pěší poutí, proběhne 12.–14. 9. 2025, tedy v rámci diecézní poutě. Přihlašuj se na dcmplzen.cz/poutni-vikend-pro-mlade-4/, nebo na našich sítích.

Z pravidelných setkání v létě probíhá na DCM jen společenství svatého Josefa pro mladé pracující (v úterý do 18 hodin). Prosím sledujte fb skupinu spolča. Budeme se snažit chodit hlavně ven.

Z charitního života v západních Čechách

Pomozte Daránkovi vybavit posilovny charitních nížkoprahových klubů pro děti a mládež v Klatovech

„Aby to ti nejmenší měli co nejlehčí,“ je motto sbírky Daránek, kterou pořádá Charita Česká republika na pomoc dětem z charitních zařízení. Záměrem sbírky pro plzeňskou diecézi je vybavit posilovny nížkoprahových klubů pro děti a mládež Chapadlo a Budík, které provozuje Oblastní charita Klatovy. Děti a mladiství ohrožení sociálním vyloučením zde nacházejí nejen bezpečné prostředí a poradenství, ale i podporu v aktivním trávení volného času.

„Máme menší posilovnu, vybavení je zastaralé a rádi bychom jej zmodernizovali,“ říká pracovnice klatovské Charity paní Zuzana Kodýtková. „Děti zde rády cvičí a my jsme rádi, že si chtějí zlepšit fyzickou kondici.“ S tím souhlasí i Vojta, který nížkoprahový klub Chapadlo často navštěvuje: „Potřebovali bychom novou posilovací věž a nějaké činky. Jinak tady boxujeme do boxovacího pytle, hrajeme basket nebo kulečnick.“

„O posilovací stroje mají naši klienti stále větší zájem. Chceme jim vyjít vstříc a víme, že je to

krok správným směrem,“ potvrzuje ředitelka Oblastní charity Klatovy Lucie Švehlová.

Do sbírky je možné přispět online na www.daraneek.cz. Platební brána na uvedeném webu umožňuje dárci vybrat z více záměrů pomoci. Na vybavení posiloven pro klatovské děti ze sociálně znevýhodněného prostředí lze přispět i bankovním převodem na Daránkuv účet č. **44665522/0800, VS 91193**.

QR Platba

Od roku 2021, kdy byla sbírka vysáána poprvé, pomáhá Daránek na území plzeňské diecéze různými způsoby. V Domově pro matky s dětmi v tísni Domažlice, provozovaném Diecézní charitou Plzeň, mohli díky němu pořídit na zahradu dřevěnou herní sestavu s houpačkami a skluzavkou. Ze sbírky byla také spolufinancována přístavba tohoto azylového domu.

V Domově sv. Zdislavy pro matky s dětmi v tísni Městské charity Plzeň pomohl Daránek zajistit školní potřeby pro děti, jejichž rodiče nemají dostatek prostředků na vlastní bydlení a jsou často zatíženi dluhy. Domov mohl pořídit také novou pračku a vařiče do kuchyně.

V Oblastní charitě Klatovy, kde provozují obdobný typ azylového domu pro matky s dětmi v tísni, se díky Daránkovi podařilo dofinancovat léta trvající rekonstrukci fasády.

Zdravotní sestra Jiřina Jechová z Městské charity Plzeň získala prestižní ocenění

Jiřina Jechová z Charitní ošetrovatelské služby Městské charity Plzeň získala ocenění Charitní sestra roku 2025 – Cena Qualitas Optima. Tato cena je určena zdravotním sestřám, které svou odborností, empatií a vytrvalostí formují kvalitu péče v charitních službách. Cenu uděluje Charita Česká republika ve spolupráci s odbornou společností Qualitas Optima 2020. Z více než 20 nominovaných převzalo ocenění 9 sester z celé republiky, přičemž pro Charitu pracuje v ČR kolem 1600 sester.

Přestože je Jiřině Jechové už 74 let a má nárok na odpočinek, působí stále na plný úvazek v terénní domácí péči. Tato žena plná elánu navíc na svůj věk vůbec nevypadá. „Je známá svou mimořádnou empatií a hlubokým zájmem o pacienty, které vnímá v celé šíři jejich životních situací,“ zhodnotila přístup své kolegyně vrchní

sestra Květa Vydrová. „Navzdory věku se Jiřina Jechová aktivně zapojuje do zavádění nových digitálních nástrojů a technologií. V týmu je velice oblíbená pro svou laskavou a nesobec-kou povahu, ochotu pomoci i schopnost být oporou kolegům. Je živým důkazem, že věk není překážkou, když práci provází láska, obětavost a otevřenost všemu novému,“ pochválila kolegyni Květa Vydrová.

Své uznání vyslovuje i ředitel Městské charity Plzeň, Pavel Janouškovec: „Mně nezbyvá, než kolegyni Jechové poděkovat. Její ocenění беру jako ocenění práce celého kolektivu pracovníků Charitní ošetrovatelské služby Městské charity Plzeň. Děkuji paní Jechové za vše, co pro nás i naše pacienty udělala. Přeji jí hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a obdivuhodné vitality do dalších let.“

Dvanáct let v terénu

Jiřina Jechová je zaměstnaná jako terénní zdravotní sestra v Městské charitě Plzeň již 12 let. „Tato práce mě velmi baví a naplňuje. Začínala jsem tu nejprve brigádně a poté jsem přešla na plný úvazek,“ sdělila Jiřina Jechová. Předtím pracovala jako sestra v nemocnici a také na psychiatrii v Dobřanech. „Terénní ošetrovatelská práce je velmi různorodá a krásná, přestože je to někdy náročné. Klienti se na nás obrací téměř se vším. O některé z nich se jejich rodiny příliš nestarají, ale jinde zase funguje spolupráce velmi dobře,“ zhodnotila situaci Jiřina Jechová.

A jak vidí zdravotnice Jiřina Jechová svoji roli v ošetrovatelské profesi? Bere ji jako životní poslání.

„Chtěla bych vzkázat mladším kolegyním a kolegům, aby se této práci neobávali, protože je velmi zajímavá, rozmanitá a přínosná. Někdy to samozřejmě není úplně jednoduché a musíme jezdit v zimě i v létě každý den a za každého

počasí. Občas čelíme překážkám na silnicích, vypomáhala jsem i při několika autonehodách. Tam se mi hodila moje praxe, jsem moc ráda, že jsem mohla pomoci,“ vysvětlila žena se srdcem na pravém místě, která vozí lékařskou brašnu vždy s sebou.

Milena Sojková

Karmelitánské nakladatelství informuje

Bc. Tereza Pošvec Matyášová

karmelitánské
nakladatelství

Knižní novinky a dotisky 2025

Otčenáš známý i neznámý

Nejkrásnější modlitba

Nakladatel: Karmelitánské nakladatelství

Může se modlitba Otčenáš člověku oposlouchat? Může mít věřící z modlitby Páně malý duchovní užitek? A lze dospět do fáze, kdy v něm není co objevovat? To vše se může za určitých okolností stát. S knížkou katolického faráře Angela Scarano ale zažijeme ve vnímání Otčenáše skok. Záměrem autora totiž není jen to, abychom tuto krásnou modlitbu lépe pochopili, ale také se ji lépe modlili. Autor nám vystrojil opravdovou „hostinu ducha“.

Nepřehlédněte informace Karmelitánského knihkupectví

Letní prodejní doba červenec/srpen 2025:

Po	8:30–12:00, 12:30–16:30
Út	9:00–12:00, 12:30–17:00
St	9:00–12:00, 12:30–17:00
Čt	9:00–12:00, 12:30–17:00
Pá	8:30–12:00, 12:30–16:00
So, Ne	zavřeno

Provoz prodejny a aktuální novinky z Karmelitánského knihkupectví Plzeň můžete sledovat i na Facebooku nebo na webovém portálu eshop.cirkev.cz.

V sobotu 12. 7. 2025 přijedeme na Klatovskou pouť. Náš stánek naleznete v prostorách kostela Narození Panny Marie. Těšíme se na Vás.

Všechno začíná v nás

Hovory o terapii a spiritualitě

Nakladatelství: Vyšehrad

Karmelitán a terapeut Petr Glogar se ve své praxi a též v této knize věnuje mj. tématům úzkosti, nejistoty, zraněného či nepravého já, samoty, ale také rozhodování a doprovázení, autoritě, spiritualitě... Všechna témata spojuje odvaha měnit se, dívat se na sebe jinak a snad pravdivěji, učit se vnímat svoje tělo, probouzet v sobě ochotu důvěřovat a hledat skryté zdroje energie a důvody k naději v dnešní době.

Žít v Boží přítomnosti

Vavřínek od Vzkříšení

Nakladatelství: Nebojsa & Doron s.r.o.

Dnes už klasické dílo nabízí jednoduchý návod, jak žít s Bohem uprostřed ruchu a nároků tohoto světa. Bratr Vavřínek sloužil v pařížském klášteře karmelitánů jako kuchař, jeho mystický život se odehrával doslova „mezi hrnci“. Díky své spiritualitě života v Boží přítomnosti dospěl k mimořádné duchovní zralosti, takže se stal vyhledávaným duchovním průvodcem. Knížka jeho myšlenek na dané téma vychází ve stále nových vydáních a jazycích, dodnes z ní čerpají křesťané různých církví.

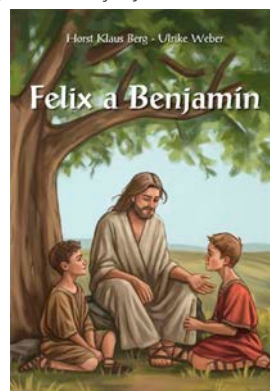

Felix a Benjamín

Příběh o jednom přátelství v době Ježíšově

Nakladatelství: Paulínky s. r. o.

Příběh o přátelství dvou chlapců v době Ježíšově. Felixův otec Cassius velí římské vojenské posádce ve městě Kafarnaum, kdežto Benjamín pochází z tradiční židovské rodiny. Zatímco Felix postupně zjišťuje, co obnáší život utlačovaného židovského národa, blíží se k městu Rabi Ješua. Zde pak nachází a povolává své první učedníky, koná zázraky a vypráví skvělé příběhy. Ješua musí nakonec město opustit, ale co bude s oběma kamarády...?

Z diáře emeritního biskupa Františka

7–8/25

Biskupa Františka můžete v červenci a v srpnu potkat buď v Karlových Varech-Rybářích na některé ze mší svatých nebo na některých charitních akcích.

Poutní víkend pro mladé

do kláštera Teplá

12.–14. 9. 2025

13–30 let

více info a přihlášky
najdete na našem webu:

Titulní fotografie: Jiří Strašek Další fotografie: Václav Beneš, Soňa Pikrtová, archiv Pastoračního oddělení, DCM, Medi-
tační zahrady, archivy farností Diecéze plzeňské

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do zpravodaje,
které můžete posílat na adresu zpravodaj@bip.cz nebo poštou
(nám. Republiky 35, Plzeň, Plzeň, 301 00).
Web plzeňské diecéze: www.bip.cz.
Těšíme se na vaše příspěvky.

19.-21. ZÁŘÍ 2025

BŘEZÍ U ČACHROVA

DÁMSKÁ JÍZDA

KREATIVNÍ VÍKEND
PRO MATKU
A DCERU (12-18 LET)

TÉMA:
HAGAR -
ANDĚLEM
CHRÁNĚNÁ

RELAX - TVOŘENÍ - SPOLEČNÉ BYTÍ - PROCHÁZKY

Více informací a přihlášky:
www.bip.cz/matkaadcera

PLZEŇSKÝ KRAJ

Z diáře biskupa Tomáše

7–8/25

1.–3. 7. **Praha**, Plenární zasedání ČBK

5. 7. **Stará Boleslav**, Národní svatováclavská pouť

6. 7. **10:00 – Krásno, kostel sv. Kateřiny**, poutní mše k Milostné Panně Marii

12. 7. **15:00 – Klatovy, kostel Narození Panny Marie**, poutní mše

13. 7. **10:00 – Německo, Furth im Wald**, německo-česká bohoslužba v rámci Landesgartenschau

27. 7. **9:00 – Německo, Mähring**, mše svatá (v rámci St. Anna-Fest)

28. 7. – 3. 8. **Řím**, Setkání mládeže

9. 8. **9:00 – Domažlice, kostel sv. Vavřince**, poutní mše sv.

23. 8. **13:00 – Nevolice**, mše sv. pro setkání rodáků a přátel obce

24. 8. **10:00 – Nýrsko, kostel sv. Tomáše**, mše sv. s uvedením faráře

25. 8. **9:00 – Žehnání sboroven CG**

30. 8. **13:00 – Stanovice, kostel Zjevení Páně**, mše sv. s připomínkou P. Mixy

31. 8. **10:00 – Karlovy Vary – Sedlec, kostel sv. Anny**, mše sv. s biřmováním

Zpravodaj plzeňské diecéze

vydává 1× měsíčně Biskupství plzeňské
nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň

Odpovědný redaktor: Eliška Popelková – zpravodaj@bip.cz
Evidenční číslo MK ČR E22167

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky.
Tiskne MK-tisk Plzeň.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 6. 2025

Uzávěrka příštího čísla: 15. 8. 2025